

МАРЭНА, увасабленне *смерці*. На пачатку земляробчага сезона, на *Радаўніцу* («Вялікдзень мёртвых»), прыбіралі за бабу куль саломы, які тапілі ў першай лужыне за вёскаю. Гэта азначала «тапіць М.» — смерць, якая разам з маразамі панавала ўсю зіму над зямлёю і людзьмі. На змену М. прыходзіць дачка Лады *Лёля*. З гэтymі міфалагічнымі постасцямі звязаны нар. ўяўленні пра адпаведныя поры года, пра адраджэнне пладаносных сіл зямлі і пра перамогу жыцця над смерцю. Дзеянне, аналагічнае патапленню М., — абрадавае пахаванне ці спальванне лялькі на *Масленіцу*. Гл. таксама *Мара*.

Lit.: Л а с т о ў с к і В. Колькі слоў аб даўняй веры беларусаў // Наша ніва. 1910. № 15—17.

Y.A. Vasilevich.